

[Arbejdsministeren]

Jeg synes, vi skulle lade være med at snakke om det med de lånte fjer og erkende, at når vi undtagelsesvis er enige om, at der er behov for en indsats, hvorfor skal vi så lave politisk polemik omkring det? Hvorfor kan vi ikke bare stå sammen om at løse de opgaver og slås dér, hvor vi er uenige, og så løse det i fællesskab, når vi er enige? Det tror jeg ville klæde Folketinget, det tror jeg ville klæde hele folkestyret, og derfor vil jeg bidrage til, at vi kan gøre det. Det er rigtigt, at når fru Lilli Gyldenkilde læser finansloven, så kan hun ikke specielt se noget om kvindeindsatsen. Det er, fordi det er en del af det, der er budgetteret ind på Arbejdsministeriets budget. Det står under arbejdsformidlingssystemet, det står under arbejdsmarkedsuddannelserne, det står under dem, der får uddannelsesydelser, det står under dem, der får iværksættertydelser.

Men det er ikke sådan, at vi på forhånd har sat kvoter på. At tænke sig, hvis vi havde sat en kvota, der hed 60 pct. kvinder, og der var en søgning på 70 pct. Skulle vi så sige nej til de sidste 10 pct.? Er det så ikke bedre, at vi har en generel bevilling, sådan at vi kan bruge den til den indsats, som vi gerne vil have? Det synes jeg faktisk det er.

Vi skal passe på, når vi snakker om kvindernes ligestilling på arbejdsmarkedet, at vi ikke gør det til et så diskriminerende problem, at det bliver noget helt unaturligt. Det, vi arbejder for, er jo, at kvinder og mænd skal være ligeværdige på arbejdsmarkedet.

Hr. Erik B. Smith kan åbenbart ikke huske overenskomstforlængelsesloven. Den siger meget klart, at de eneste, der skal have arbejdstiden sat ned, er dem, der har mere end 40 timer, og de skal have den sat ned med 1 time eller, hvis de har mellem 39 og 40 timer, ned til 39 timer. For så vidt angår, hvordan det forvaltes for deltidsansatte, om de skal have nedsat arbejdstid, er det et individuelt forhandlingsspørgsmål. Om de skal have lønkomensation, er i henhold til loven, der jo er en forlængelse af en tidligere overenskomst, et almindeligt fagligt spørgsmål, som kan afgøres, hvis nogen ønsker det, ved at indbringe sagen for faglig voldgift.

Det vil sige, at her har regeringen ikke gjort noget som helst, som arbejdsmarkedets parter ikke selv tidligere har skrevet på papiret at de ønskede at gøre. Vi har altså overladt den afgørelse til det system, der er mel-

lem arbejdsmarkedets parter, når de forhandler overenskomster, og det er blevet videreført. Der har været en enkelt faglig voldgiftssag, det var oven i købet sådan, at HK vandt den, og jeg vil anmode hr. Erik B. Smith om at søge faglig assistance hos det indsupplerede medlem i Socialdemokratiet, der kan belære om konsekvenserne af det fagretlige system, vi har.

Til fru Elisabeth Bruun Olesen vil jeg sige, at det såmænd ikke undrer mig, at den københavnske rødstrømpebevægelse også er modstander af deltid. Nogle af de bevægelser er utrolig gammeldags og har behov for en modernisering.

De faktiske tal viser, at så længe vi har så ufleksibelt et system på arbejdsmarkedet, som vi har i dag, hvor der ikke er mulighed for, at både mænd og kvinder i en periode fleksibelt kan gå ned i arbejdstid og derfor kan lave en individuel aftale med deres virksomhed, så vælger mange familier – det vil typisk sige mange kvinder – i den periode at gå på deltid. Jeg synes ikke, at vi i en eller anden sags navn skal fratage de mange mennesker, de mange familier, de mange kvinder den mulighed for at vælge en løsning, som de føler passer til dem og deres familie.

Til hr. Svend Auken, der er bekymret vedrørende beskæftigelsesstatistikken, kan jeg sige, at han da bare kan lytte til statsministerens tal. Det er klart, at de skøn, statsministeren afleverer i sin åbningstale, er baseret på grundige overvejelser, og derfor vil jeg bare anbefale hr. Svend Auken at tage dem for pålydende.

Med hensyn til det med den stærkt stigende arbejdsløshed i udsatte regioner, f.eks. Vestlolland i forbindelse med skibsværftslukningen, er det ikke korrekt, når hr. Svend Auken siger, at der ikke skete noget. Det er lidt polemisk at tale om en to timers tur med to ministre. Det var nu en hel dag, der var baseret på kontakter inden for tiden, og der har derudover været en lang række kontakter efter det tidspunkt.

Konkret inden for mit eget område kan jeg nævne, at det har betydet, at vi midlertidigt har udvidet bemanningen på Arbejdsformidlingen i Naksving. Det har betydet, at vi har bevilget ekstraordinære midler til arbejdsmarkedsuddannelserne i Lollandsområdet ud af flaskehalsbevillingerne. Vi har sagt, at hvis der kommer flere fornuftige forslag